

ТОВАРИШ РОБОКРІ!
Пишіть до своєї сторінки
в фабриці, в школі, в сіль-
ському, фабриці і від
організацій. Пишіть в усіх
установах і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШ РОБОКРІ!
Поміркуйте свою газету
ідеї робітничих і фарме-
рських! Зробіть свою сто-
рінку справжньою трудо-
вою грудою мас!

СВЯТКУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ.

Вест Торонто, Онт.

В неділю, 19 січня, організоване робітництво Вест Торонто відсвяткувало пам'ять провідників німецького пролетаріату Р. Люксембург і К. Лібікхт концерт-митингом. Концерт влаштовано старанням відділу неустрашимого героїня, діячки революційної Р. Люксембург.

Програма концерту була свята. Т-ка Бабій отворила концерт вступним словом, з'ясувавши його ціль і значення.

Відтак хор виконав кілька революційних пісень, як "Вічний Революціонер", "Разом товариші вперше", "Мак червоний" і т. ін. Опісля слідували деклямації, соля та дуети, як також виступали бесідники.

Першою бесідницею була молоденька членка Секції Молоді і мажоритної оркестри т-ка Ст. Пановик. Вона в своїй промові переповіла, в якій страшний спосіб замордовано виче аґадних робітничих борців.

Другою бесідницею була т-ка Чайніська, яка обличисто по-казала, хто були Р. Люксембург та К. Лібікхт. Були це мученики за робітничі справи та ідеї. Їхні будні записані в історії робітничого визвольного руху не тільки тому, що загинули мученичою смертю, але й тому, що нещипно працювали за життя на користь працюючих мас. Хоч вони загинули, але їхня ідея остала і живе в мільйонних серцях працюючих мас. Ніякі муки, ніякі терпіння, навіть смерть, не спинять класової боротьби пролетаріату. Вона, як неперемима сила котиться вперед і таки докотиться до кінцевої мети, до перемоги правди над брехнею. Ми повинні добре запам'ятати слова Лібікхт: "Чи будемо жити чи ні, однак коли досягнемо перемоги, наша програма житиме. Вона опанує цілий світ визволеного людства, неважачи ні нащо". І в одиннадцяті роковини смерті цих світлих борців, ми клонимо

свої голови і радіємо, що діла, за які вони віддали своє життя, все більше й більше розортаються по цілому світі.

Свою промову закінчила окликом: "Хай живе пам'ять вождів німецького пролетаріату! Хай живе й розвивається єдина в світі робітничо-селянська країна, Рад. Союз! Хай не буде ні одної робітничої, яка не стала б членкиною наших організацій! Хай живуть і розвиваються наші організації ТУРФДім та його секції!"

В другій половині концертної програми виступали т-ли з сольно-співаними та дуетами, які вивалили надзвичайно гарно. А вже найкраще вивали скриповий дует товаришок А. Гомеюк і Ст. Пановик. Тут виступила була вроджена здібність, яку треба розвивати. І я певний, що наші товаришки долають всяких старань, щоб помсти аґадним товаришкам на полі музичної освіти. А в першу чергу товаришки Гомеюк, яка не має спроможності до консерваторії і продовжати свої студії гри на скрипці.

Загалом сказавши, концертна програма була виконана дуже добре.

Також на цьому концерті т. Ч. дав доклад про полі в Радянській Україні зв'язані з випиттям ефрємієвщини, яка стреміла з веселити буржуазію, а в першу чергу з фашистською Польщею, визволивши солдату України від землі, а робітничий від фабрик і віддати їх в руки панів поміщиків та капіталістів. За цей виповістелі опинились там, де їм місце. Згаданий товариш аґадив також про хуліганський напад ундо-фашистських студентів на радянський консулат у Львові.

Присутні на концерті виступили докладаючи т. Ч. ухвалили резолюцію, яку подав до нашої преси. Резолюцію прийнято одностайно.

Концерт закінчено відспіванням "Інтернаціоналу".

СПОГАДИ З ВИЗВОЛЬНИХ БОІВ 1918 РОКУ.

Ріджайна, Саск.

На 10 листопада я мав нагоду прислухатись до дебати, в яких наші канадські "самостійники", або як вони себе називають "суєні", пояснювали, як то вони будуть будувати "самостійну" Україну без хліпа і пана.

Наші патріоти масенькі на слова. В теорії "самостійна" Україна має бути без хліпа і пана, а в практиці я вже переконався особисто, як вона виглядає. Вони вже мають вложити всі плани. Визначуючи границі вимірної української держави, вони затналися аж по леденій Клин. Мають свій "уряд" на чолі з польським фатасом Андрушою Лівницьким і оце на днях планують піти походом проти більшовиків не лиш на Україну, але і в Москві.

Коли я прислухувався, як то наші патріоти ніби то кричать, що український народ томиться в польській, румунській і чехословацькій неволі, то в мені бурлилася кров, бо я, бувши стрілець У.Г.А., знаю добре то відвідавний за теперішні муки українських працюючих мас на Західній Україні. Ніхто лиш галицькі патріоти, які зрадили працюючий український народ і віддали його в чужу неволю, а зараз ніби то розплакались над ним і хочуть його врятувати з чужої неволі та наложити на нього свої рідні українські кайдани.

Кажуть патріоти, що вони збудують Україну без хліпа і пана. Хто ж це бачив коли, щоб пани бралися до будування такої держави, в якій вони самі не мали б місця? Як виглядала наша держава в 1919 році? Як в ній жив, борючись за яку і тому може вам дещо про це сказати.

Говорить бучім то неправда, що українська галицька команда пробує відібрати від поляків Львів, забороняючи його бомбардувати мотилуєн тим, що одна шпоба у Львові є дорожця, як два українській стрільці. Ви мусите цьому перечити, бо це показує як ви циніли життя українських воїнів і які з вас були воєнні стратегіки. Однак це правда, яка була загальною звісна в Галичині.

Коли український раненій або слабій воєк просив відпустки, щоб піти до дому на лікування, то наша команда не дуже то радо відускала його. Коли ж відпустила і бідний стрілець не міг вернути на означений час, бо був слабій і не міг сповняти військової служби, то ця команда біла йому до безтями.

Галицька команда вводи хвалилася своєю "добровольчою" армією, але цих "добровольців" твєниє словом до війська, бо коли хто відмовлявся, то його тортувано в той спосіб, що біло намоченим мотилом до безтями, а опісля він му-

сив йти на фронт. Українські робітничі і селяне не хотіли йти до армії, бо кожному стало ясно, за яку Україну кажуть йому йти боротися і гинути.

Українська армія забрала від українських селян останню корову, бо такий був наказ від команди. Серце пукало з жалю дивлячись, як маленькі діти плакали за останньою своєю кормильцею, яку українські воєни виводили з стайки.

Коли в містечку Виниці українські ранені валилися тисячами по вулицях серед великих криків і проклянь на адресу "спасителів-воєни України", то не було кому ними зайти. Воєни, коли наша армія була розгромлена і аґадив конава тифом, то "варварські" більшовики заіпнувалися вез, олягати і нагородували. У відплату за це галицька армія обстрілювала опісля проти них свої

ЧОТИРИ НЕЗАБУТНІ ВЕЧЕРІ В КІЧЕНЕР, ОНТ.

Кіченер, Онт.

До нашої місцевої загодини в суботу 28 грудня товариші з радянськими фільмами. Дійво ми очікували нагоди побачити ці фільми на екрані і тому згаданого дня ввечерю наша селя була битком набита місцевим робітництвом.

Тов. Стокалюк вийшов на сцену і повів присутнім які фільми будуть показувати і зазначив, що час від часу до фільмів будуть даватися пояснення. Публіка втерпівно ждала, коли постане в свої світло і так емоції як це сталося, понесли голосні оплески.

Започаткула машина, апарат кинув на екран сніп світла і довівши наші: "Десятий З'їзд ТУРФДім". Хотів з привітних криків, щоб дивитись добре, чи є на фільмі наш дедат, а за хвилину майже всі закричали, що бачуть його як сидить собі в кутку і поєв записує.

Хвиля аж хвилює проминає, а перед очима місцевий робітничий переходить здобутки українського організованого робітництва і фермерства в Канаді. Здобутки, якими ми гордимось і радіємо, бо вони дійсно великі. І оці наші здобутки присутня публіка вітала щирими оплесками.

Хвилина перерви і машина стала докотити. Деякі думали, що фільма вже скінчилася, однак за кілька хвилин відлязався апарат, а на екрані з'явився наші: "Тарас Трисило". Опісля, як селя трається. Та зараз настала мертва тишина і очі всіх присутніх були звернені на екран, на якому показались рідні нам українські стени та інші краєвиди. Це не канадський холодні та неприятні перері, це українські стени, з якими так тісно зв'язана історія боротьби українських працюючих мас з своїми гнобителями.

Та серед убогого українського працюючого люду народився мистик Тарас Трисило. Він не міг глядіти на панську сваволь, він не міг стерпіти її і розпалив іскорку класової боротьби проти катів працюючого люду. Він став на чолі визвольного руху української бідноти і агітував обороняючи її прав. Перед смертю просив свого товариша Івана, щоб діло, за яке він вмирає не загинув разом з ним, а продовжував так догори, доки українські працюючі маси на скінчать з своїх карків ненавистного панського ярма. Ця мала іскра класової боротьби, яку роздув Тарас Трисило розгорілася в сильну полум'я. Жовтневу революцію, яка принесла всім труди-

в свої руки і доставити його до пана.

Саме тоді, як цим гайдукам вдалося вислідити і аґадити Миколу, цар проголосив звеснення кріпацтва, ту так долго ожидаму "волю".

Вівторок, 31 грудня. Радянсько сходимося і відпроваджуємо товаришів з фільмами в дальшу дорогу. Не хочеться вірити, що товариші покидають нас. Вони ж через два вечери гішли на прекрасними історичними фільмами. Та вітха не сподому з нас викликала в очах сльозу, але це були слези радості, бо всі ті муки, які пережив український працюючий народ під царем і поміщиками, ступилися повною побідою гнобних і гноблених.

На вечер ми знову проголосили підприємство, однак деякі товариші сумнівалися щодо успіху, бо через три вечери українське робітництво в Кіченер заповнювало селя, тому слаба надія, щоб і цього вечера аїпнує так чудесно.

Однак ми дінали приємно розмарувати, бо перед 8 годиною селя була заповнена. Згадо світло на селі, піднеслася куртина. На сцені показався буйний густий ліс, а в середині ліса жерів малевий воєник. Над лісом сходило півчорний місяць. Довкола воєни лежали опришки. Це образ з "Верховинці" інсценізований т. Конурбою.

Він також має з собою історичний підклад. Це ті часи, коли маґдатори і дітчі лапали невоєнних парубків і віддавали їх до війська. Молоді парубки крилися в лісах і там творили свої ватаги, які робили панам різні пакости, метилися на них за людську кривду.

Опісля слідувала концертна програма, яка вивала надзвичайно добре, бо всі товариші і товаришки виявилися з своїх точок як найкраще. Дуже гарно вивалилася шкільна дитвора в виконанні народних танків.

На закінченні концерту промовляв т. Сенишин про страшний безробіття в Канаді та про те, що робити, щоб йому заридити.

Віспіванням "Інтернаціоналу" ми закінчили четвертий вечір нашого шумного життя в цій місцевості.

Т. К., робкор.

ПОДЯКА ГОЛ. ЗАРЯДОВІ РЗТ.

Содборн, Онт.

На цьому місці складаю сердечну подяку головному Зарядові РЗТ за виплачення мені записки в сумі \$70.00, за час моєї слабости з причини тяжкого каліцтва, що стрінуло мене при праці в майні.

Рівночасно дякую опікунам хорих за те, що відвідували мене майже кожного дня доли і ласкав тяжко хорий в шпиталі. Також дякую всім тим товаришам і товаришкам з околиці Содборн, що відвідували мене та привозили мені гарні букети пахучих квітів, які справили мені велику приємність.

На закінченні я раджу тим робітникам, які ще не є членами РЗТ, щоб вступили до нього, поки це не пізно! Бо яка буржуазна організація не допоможе їм в часі слабости. Лиш в Робітничім Запозомогому Товаристві знайдете поміч і опіку тоді, коли вам її найбільше треба.

Хай живе і розвивається РЗТ!

П. Рогожинський.

СПРОСТУВАННЯ.
На цьому місці спростуємо помилку, що була зайшла з фондом тов. А. С. Брика з Юно, Ман. поміщеного в "УРВ" в місяці січні ц. р., а імено: було подано, що тов. А. С. Брик зложив на пресовий фонд 50 ц., а правильно має бути \$100.

СВІДОМІ РОБІТНИКИ ТАК НЕ ПОСТУПАЮТЬ.

Вернон, Б. К.

Іду я на святій вечер дорого з одним товаришем попри хату українського робітника, який має претензію називатися свідомим і чує, а там такі співні та крики, що аж хата здається холодною ходити.

Підступимо з товаришем блище під вікно побачити, що там діється. Довкола стола сидить громада гостей, а на столі йовно "божого дару", сеєрду якого пишастесь велика фляшка самогону. Гаднина ледве на ногах вдержується, час від часу показує рукою на фляшку на столі і припрошує своїх гостей, щоб не залудували засолодити свою думу з тако велике свято.

Гості не дають себе два рази пресити. Беруть велику квадратну фляшку і пускають її з рук до рук, та нарікають при тім на канадський закон, що не дозволяє чоловікові відпровадити свята так, як цього вимагають старі, традиційні звичаї в старім краю. Там чоловік міг вийти до хати на рідню цілу кучу і ніхто йому за це нічого не кавав, а тут не вель вистити одного галюпчика, а вже шкіра на йому три сестер перед поліцією, яка аґадється немає іншої роботи окрім переслідування самогонщиків.

Гості не говорять, але кричать, тому дожде їхнє слово ми пілком добре чуємо. Нарешті господарю дому ввела фляшку в свої руки, наповнила величезним самогону і ним випила, винослася довшу промону про тих, які виступають проти самогону. На закінченні екавала, що противники самогону є дурні, бо вони не знають чого їм казати, а тільки кричать і посилають їх до вивити.

В. М. Шульовіс.

ПРИСИЛАЙТЕ СТАРУ АДРЕСУ.

Коли переїдете з одної місцевости до другої або перенесетеся з одного помешкання до другого, то не забудьте повідомити зараз нашу адміністрацію, аби змінила Вашу адресу. При цім не вистарчить подати тільки нову, але конче потрібно подати і стару Вашу адресу.

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА НА ОДИНАЦЯТИЙ З'їзд ТУРФДІМ.

Драматичні, співачки та музичні сили при Укр. Роб. Домі у Виніпегу приготуються на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій, що відбудуться в днях від 10. до 19. лютого включно — з гарними мистецькими виставами.

В суботу, 15. лютого, Драматичурток відіграє найновішу і не грану ще в Канаді драму М. Ірвана на 4 дії

"РАДІЙ"

Драма ця написана з життя й з класової боротьби робітництва в Америці, які працюють коло виробництва годинників, затроюються радієм. Навіть недавно читали ми в газетах, як в Злучених Державках умерло кілька робітниць, затроювшись радієм при праці. Тому кожний робітник і робітниця повинні побачити цю драму.

В неділю, 16. лютого, на закінченні Одинацятго З'їзду ТУРФДім, а на розпочатті Шестого Конвенції Робітничого Запозомогого Товариства відбудеться в Укр. Роб. Домі

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ,

в якому візьме участь Дута Оркестра вінніпегського відділу РЗТ та третя й четверта групи мажоритних оркестрів відділу ТУРФДім.

Як в першому, так і в другому концерті крім цих музичних і співачих колективів, виступатимуть танцюристи з народними танками, солісти, декляматори та промовці — делегати з поза Вінніпегу. Не без того, щоб не обійшлося, як не завжди буває, без деяких несподіванок.

Що-ж до драматичних вистав, то Драматичурток також завязав до них приготуватися й рунити за вдоволення не тільки змістом, але й виконанням.

ЗВЕРНИТИ НА ЦЕ УВАГУ!

На закінченні подаємо під увагу всім тим, що бажають не втратити цих вистав, слідує поуряду: на ріжні краші вистави до Укр. Роб. Дому у Вінніпегу, а головню на з'їзді, приходять також званим народом, що сотками потім вертає домі з браку місця. Через це не раз бувають нарікання. Щоб цього уникнути, щоб кожен і кожна, які справді люблять побачити гарні вистави і на них дещо навчитися, заряд відділу ТУРФДім приготує кожний день в буфеті Укр. Роб. Дому, або ввечері при касі, чи в офісі УРД. На конвенції також мусите вчасно набити собі запрошення. Запрошення на концерти можна від нині кожного дня набувати також або в буфеті УРД, або ввечері при касі, чи в офісі УРД. Ціни як звичайно! МИСТКОМ.